

Porin Lito- ja Kemigrafi Kerho toiminut 20 vuotta

20 vuotta sitten, 24. syyskuuta 1970, kokoontui Porissa joukko ammattilaisia taitajia ravintola Mikon-Baarin kabinettiin keskustelemaan ammattikerhon perustamisesta.

Tätä ennen oli keskusjärjestöstä otettu yhteyttä Asko Heinoon ja asiasta kehittyi senverran kiinnostava asia, että kyseiseen tilaisuuteen tultiin joukolla.

Tärkein asia kokouksessa oli Porin Lito- ja Kemigrafikerhon perustaminen. Kokouksessa oli kaksi samannimistä henkilöä nimittäin Kirjalitosta Pekka Lahtinen ja Porista Pekka Lahtinen josta sitten tulikin kerhon ensimmäinen puheenjohtaja.

Keskusjärjestön esitteessä vuodelta 1971 kerrotaan Porin kerhon jäsenmäärän olleen 35 henkilöä ja kerhon pyrkimyksenä oli järjestää jäsenilleen yhteisiä vapaa-ajan harrastuksia, lisätä ammatillista tietoutta ja olla yhteydessä muihin kerhoihin.

Keskusjärjestön esitteessä 1989 taas sanotaan kerhomme tavoitteena olevan lähes kaksi vuosikymmentä kestäneen toiminnan jatkaminen, järjestämällä tutustumiskäyntejä, koulutus- ja info-tilaisuuksia sekä yhteisiä illanviettoja jäsenilleen. Unohtamatta kuitenkin järjestöllistä vuorovaikutusta keskusjärjestön kanssa. Jäsenmäärän kerrottiin olevan 62 henkeä.

Syyskuun 24. päivänä 1990 kaksi vuosikymmentä tuli täyteen. Tähän kahteen vuosikymmeneen mahtuu paljon toimintaa ja tuo toimintasuunnitelma vuodelta 1970 on kokolailla toteutunut. Tähän mahtuu toiminnallista nousu, kuin laskukausiakin.

Muutama vuosi sitten alkoi toiminnassa voimakas nousukausi jatkuen vieläkin. Kiitos aktiivisten jäsenten. Alan laitok-

siin tutustumisen ohella rohkeutta on riittänyt tutustua myös muidenkin alojen toimintaan kuten mm. TV-2:n Tohlopin toimiloihin ja Saabin Uudenkaupungin autotehtaaseen.

Info-illat ovat toimineet koulutustilaisuuksina alan viimeimpään tekniikkaan tutustuen. Yhteiset illanvietot ovat perinteistä kerhotoimintaa. Keskusjärjestön kautta tulevaa toimintaa unohtamatta.

Lauantaina 22. syyskuuta kokoontuimme viettämään Porin Lito- ja Kemigrafi Kerhon 20-vuotisjuhlaa. Tätä juhlaa vietimme Hyvelän Urheilumajalla, joka vanhan hirsitalon tavoin vei ajatuksemme vuosia taaksepäin, kerhon alkuaikoihin.

Tervetuliaismaljojen jälkeen nautimme pitopöydän antimista rauhallisesti nauttien ja mutustellen. Tästä juhla-ateriasta jäi suuhun kahvin ja konjakin maku. Tähän hirsitaloon oli rakennettu taitavasti saunatilat ja tämän saunan löylyissä me olimme kiireettömästi nauttien.

Illan mittaan tuvan jyhkeät lattiaparrut saivat tuntea tanssijoiden askelten töminän, oli juhlan aika. Maljoja kohotimme tämän tästä, määrää ei laskettu, ei tarvinnut, ei ollut mihinkään kiire. Iltamyöhäisellä vielä nautimme pitopöydästä yöpalaa, herkullista sekini. Juhla jatkui, vasta puolenyön jälkeen arki otti voiton juhlasta ja juhlijoista. Ei se arki ollut, sunnuntai vasta.

Ammattikerhotoiminnalla on vanhat ja vahvat perinteet, jotka ulottuvat aina 1900-luvun alkuun ja vielä tästäkin kauemmaksi. HKY:n Kuvanvalmistajain Kerho 81 vuotta, HKY:n Kirjansitojat 100 vuotta, HKY:n Litografian Kerho 90 vuotta. Ja kun mielellämme on vielä viime kevään työehtosopimuksen 90-vuotisjuhla, niin voimme todeta ammattikerhojen merkityksen

tuon sopimuksen sisältöön alkuaikoina ja varsinkin matkan varrella.

Ammattikerhot ovat aina olleet oman ammattikuntansa edunvalvojina, niin palkkauksen, työolosuhteiden, työturvallisuuden ja erityisesti oman ammattikuntansa neuvoo-antava elin tärkeissä tes-asioissa.

Kerhojen vaikutusmahdollisuudet paranivat huomattavasti kun vuonna 1945 perustettiin Lito- ja Kemigrafinen Keskusjärjestö nykyinen Valomekaaninen Alan Keskusjärjestö (VAK).

Keskusjärjestö on aina tuntenut vastuuta ala-kerhojensa toiminnasta järjestämällä mm. neuvottelukunnan kokouksia, retkeilypäiviä ja viime vuosina myös laiva-risteilyjä.

Tekniikan kehittyessä on keskusjärjestöjen, kerhojen ja ammattiryhmien tehtäväkentät laajentuneet. Tämä aiheuttaa tietynlaista päällekkäisyyttä. Näin on eri keskusjärjestöjen ja myös kerhojen raja-aidat himmentyneet ja onko niitä enää lainkaan.

Jos ja kun eurooppalaisesta järjestöpolitiikasta otetaan mallia, niin silloin on ilmeisesti kolme keskusjärjestöaluetta painopinnanvalmistuksen, painamisen ja jälkikasittelyn alueet. Tämä tullee merkitsemään saman paikkakunnan saman alan kerhoille ongelmia. Mutta tämä ei ole tämän hetken huoli ja uskon pystyvämmä tulevaisuudessa ratkaisemaan nämä asiat. Toiminta tulee kuitenkin jatkumaan.

Jos Asko Heino ei olisi tuntenut kiinnostusta ja vastuuta kerhotoiminnan aloittamisesta vuonna 1970, ei tätäkään juttua olisi kirjoitettu. Kiitos Askolle ja muille 20-vuotisjuhlassa mukana olleille.

Teksti: Matti Gröman
Kuva: Tapio Hirvijärvi

Juhlan pyörteistä ehdimme toki yhteiskuvaankin.